

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

ŽENA

SMYŠLENÁ ENCYKLOPEDIE O IDEÁLU ŽENSKÉ KRÁSY

Štěpánka Vacková

Plzeň 2020

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Multimediální design
Specializace Užitá fotografie

Bakalářská práce

ŽENA

SMYŠLENÁ ENCYKLOPEDIE O IDEÁLU ŽENSKÉ KRÁSY

Štěpánka Vacková

Vedoucí práce: MgA. Vojtěch Aubrecht
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeská univerzita v Plzni

Plzeň 2020

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, červen 2020

.....

podpis autora

Poděkování

Touto cestou bych chtěla poděkovat MgA. Vojtěchu Aubrechtovi za přínosné konzultace, vedení mé bakalářské práce, veškerou odbornou pomoc i za věcné připomínky a rady.

OBSAH

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	6
1.1 Touha	6
1.2 Vliv Libuše Jarcovjákové	7
1.3 K čemu chci dospět	9
2. TÉMA A DŮVODY JEHO VOLBY	11
2.1 Téma ženy jako výzva	11
2.2 Změna způsobu ztvárnění	12
2.3 Proč je krása důležitá	13
3. CÍL PRÁCE	15
3.1 Estetická síla fotografie	15
3.2 Vnímání ženské krásy	15
4. PROCES PŘÍPRAVY	17
4.1 Fiktivní ateliér	17
4.2 Inspirace	19
5. PROCES TVORBY	20
5.1 Pobyt ve sklepě	20
5.2 Vliv analgetik	21
5.3 Vliv karantény	22
5.4 Zpět k normálnímu životu	25
6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	29
7. POPIS DÍLA	30
7.1 Fiktivní encyklopedie	30
7.2 Fotografie	30
7.3 Text	31
8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	32
9. SILNÉ STRÁNKY	33
10. SLABÉ STRÁNKY	34
11. ZÁVĚR	36
12. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	39
13. RESUMÉ	42
14. SEZNAM PŘÍLOH	43

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Vznik fotografie často bývá označován za přelomový fenomén v dějinách lidské kultury. Sémiotik Roland Barthes o ní mluví jako o antropologické revoluci, kdy fotografie vytváří typ vědomí, který člověk zatím nepoznal. Umět si však vysvětlit, co je to fotografie, je pro mne dosud nezodpovězená otázka...

1.1 TOUHA

Již od útlého dětství se potýkám s nevysvětlitelnou touhou zabývat se fotografií. Popravdě ani s jistotou nevím, proč tomu tak je. Mé dětství neovlivnili žádní významní fotografové, natož fotografické výstavy.

Možná ale na tom mají podíl devadesátá léta, kdy jsem vyrůstala zároveň s přímým rozvojem technologií, počítačů, internetu a prvních digitálních fotoaparátů, které byly schopny pořízené snímky zapsat na elektronické paměťové karty.

Nebýt však mého otčima a jeho posedlosti vlastnit téměř každou novou technologii, dostal by se ke mně první digitální kompakť asi až někdy v pubertě. I přesto, že jsme tuto novou techniku vlastnili, vzhledem k její vysoké ceně a mému předškolnímu věku mi rodiče udělili přísný zákaz se k tomuto předmětu přibližovat, natož ho dokonce používat, a to i za předpokladu, že by na mne dohlíželi.

Odtud tedy asi pramení má touha. Byla jsem fascinována něčím neznámým, co mi ještě navíc bylo zakazováno. Plánovala jsem tajné operace, jen abych mohla vzít do rukou na pět minut ten malý digitální přístroj a cokoliv s ním vyfotit. Tehdy mi nezáleželo na tom, co fotím. Šlo mi čistě jen o zvědavost, jak

bude vypadat ten miniaturní obrázek z displeje fotoaparátu na mnohonásobně větším displeji počítače...

Z touhy se postupem času stala závislost, a tak nastala dlouhá léta škemrání o možnost vlastnit svůj foťák. Rodiče ale byli vůči mým žádostem imunní a vyřešili to s naprostou noblesou a elegancí. Darovali mi mobil, který disponoval fotoaparátem!

I tak jsem ale byla šťastná a můj přístup k fotografii se rázem změnil, protože mi záleželo na tom, aby má galerie v mobilu obsahovala hodnotné fotky, které budou spolužáci oceňovat. Začala jsem tedy fotit stromy a různá zátiší, která jsem si vytvářela pomocí umělého světla, jelikož mě podobné fotografie okouzly na internetu. Ale stále to byl jen koníček, který by na přijímacích talentových zkouškách na SŠ neobstál...

1.2 VLIV LIBUŠE JARCOVJÁKOVÉ

Od ukončení mého základního vzdělání k začátku bakalářského studia zde na FDULS uplynulo osm let. Po celou tuto dobu jsem jen sbírala odvahu vykročit ze své komfortní zóny a zkusit prezentovat profesionálům svou lásku k fotografii, která ovšem v té době byla zcela bez hlubšího smyslu a významu...

S odstupem času si troufám tvrdit, že pokud bych se na začátku svých vysokoškolských studií osobně nesetkala s Libuší Jarcovjácovou, která vedla naše semestrální práce, nic zásadního by se v mém postoji k samotné fotografii nezměnilo.

A nebýt toho, že nás spojovaly velmi podobné životní příběhy, s jistotou mohu konstatovat, že bych se rozhodně nepustila do mimoškolních projektů, obzvláště

když jsem teprve hledala sebe samu, svůj rukopis, objevovala jsem kouzlo kina-filmu a vůbec veškeré fotografické techniky, která mi najednou byla dostupná...

Do života nám ale lidé nikdy nevstoupí jen tak náhodou, vždy je tu důvod, proč jsme se setkali. A pokud pro nás dotyčný byl/je určitým způsobem, ať už v pozitivním, či negativním slova smyslu, důležitý, budeme si pamatovat přesně jeho slova, kterými nás buď potěšil, nebo zranil.

Libuška mi např. jednou po osobnějším rozhovoru řekla: „Foťte svoji babičku každý den. Nikdy nevíte, který den bude ten poslední.“

Tato její slova mě zpočátku velmi ranila. Ne proto, že bych si snad najednou uvědomila ten pocit beznaděje, kdy naši nejbližší budou muset opustit tento svět, nýbrž proto, že mě vtáhla zpět do mých bolestivých vzpomínek, které se již několikrát opravdu málem staly tím posledním osudným dnem, vzhledem k babiččině nevyzpytatelnému zdravotnímu stavu, vysokému věku a častým záchvatům.

A nebudu lhát. Trvalo mi opravdu dlouho, než jsem se dokázala přes tato slova přenést a začít fotit. Možná nejen proto, že jsem velká citlivka, ale zároveň jsem absolutně neměla ponětí, o čem dokumentární fotografie pojednává, jak se tvoří, co je její podstatou, a už vůbec jsem nechtěla přímo kopírovat Libuščin fotografický projekt s její maminkou¹.

Nicméně i přes počáteční nechuť se tomuto tématu věnovat jsem nakonec za tento spontánní nápad Libušce nesmírně vděčná, protože zásadně ovlivnil můj přístup k fotografii a mé smýšlení o ní...

¹Obrazová příloha č. 1

1.3 K ČEMU CHCI DOSPĚT

Od touhy k uvědomění si, co vše fotografie nabízí, a přes získané znalosti z přednášek pomalu, ale jistě začínám docházet k závěru, že samotná fotografie mi nestačí, a potřebuji s ní ještě dále experimentovat.

Na počátku svých fotografických studií jsem se snažila čistě jen o dosažení dokonalé kompozice a nejlepších výsledků. Byla jsem přesvědčena, že dobrá fotka vznikne hlavně díky kvalitnímu fotoaparátu. Teď se této hloupé úvaze jen směju.

Výše zmiňovaný projekt, na kterém jsem začala díky Libuše pracovat, mě naučil, že dobrá fotka musí vycházet z našeho nitra. Musíme ji dělat s určitou radostí, ne z donucení, ba dokonce nechutí. Musíme alespoň kouskem duše vědět, co chceme divákovi předat, i když přesně nevíme, jak. A musíme si uvědomit, že jen dokonalé přístroje z nás toho pravého fotografa ještě nedělají...

I přesto, že fotografie je sama o sobě obdivuhodným výrazovým prostředkem, který nám dává možnost zachytit v pouhém zlomku vteřiny naše pocity, myšlenky, emoce a předat je dál, tak, jak je sami vidíme nebo chceme vidět, mám u své dosavadní tvorby stále pocit, že nedosahuje toho, co chci říct. A to mě nutí s fotografií dále pracovat.

Poslední rok se nacházím v určité fázi, kdy se téměř každé nově vznikající dílo snažím povznést na vyšší úroveň. Momentálně žiju v představě, že toho docílím pomocí struktury různých materiálů, které na dané fotografie budu přikládat, ať už v digitální, či fyzické podobě.

Nicméně i přesto, že tímto experimentem občas u některé fotografie opravdu docílím hodnotnější formy, původnímu vzhledu tím přidám na kráse a dosáhnou lepšího odstínu, hloubky, barevnosti a zcela jiné atmosféry, stále nejsem přesvědčena o tom, že se mi daří svůj záměr naplnit.

Možná má nespokojenost ale pramení z mého uvědomění si, že nepřicházím s ničím novým a jen opakuji dosud zavedené experimentální pokusy. A možná i z toho, že ve mně opět dřímá zvláštní touha. Touha dosáhnout ve fotografii něčeho zcela nového...

2. TÉMA A DŮVODY JEHO VOLBY

„Krásná žena se líbí oku, dobrá srdci.“²

— *Napoleon Bonaparte*

2.1 TÉMA ŽENY JAKO VÝZVA

Ten, kdo mě opravdu zná, dobře ví, že jsem typ člověka, který miluje výzvy a nikdy se nespokojí s průměrnou prací, ať se týká čehokoliv. Tak tomu bylo i před rokem a půl, kdy jsme dostali pro semestrální práci téma ŽENA.

Za celé ty roky pro mne žádné jiné téma nebylo natolik zajímavé jako právě tohle. Snad hlavně proto, že jeho samotný název je tak jednoznačný a vyzývá k hlubšímu zamyšlení, jak tento konkrétní název pojmout a zpracovat. Mnohdy ale jen dobrý nápad nestačí.

To se mi potvrdilo při mé první vizi, kdy jsem chtěla zdokumentovat život mé sestřenice a její duchovní sestry, které žily v klášteře v křesťanské komunitě. Osobně mě zpracování této myšlenky velice lákalo a myslím, že by zaujalo nejednoho diváka. Problém však nastal v časových možnostech. Bohužel se mi dostala jen jedna příležitost na pořízení fotografií, a to během jejich krátkého osobního volna mezi modlitbami. V tomhle případě však neplatilo úsloví: Risk je zisk.

Vzhledem k tomu, že první realizovaný nápad dopadl zcela katastrofálně, bylo nutné přemýšlet dál, jak toto zadání neotřele zpracovat. Až jednoho dne jsem si položila otázku: „Co na nás vlastně muži tolik milují?“ A odpověď se naskytla celkem hned: „Křivky!“

²Citáty slavných osobností, www.citaty.net

Při ověřování své dedukce za pomoci internetu, ač to někdy bývá trochu nespolehlivý rádce, jsem se nakonec dopátrala velmi zajímavých výsledků, projektů a výzkumů, které se touto přitažlivostí zabývají již několik let. A to pro mě byla nová výzva...

2.2 ZMĚNA ZPŮSOBU ZTVÁRNĚNÍ

Nová výzva mi však nedala jen radost z naděje, že má semestrální práce nepadne katastrofálně, nýbrž přinesla i řadu dalších komplikací. Stěžejním bodem problému se stala hlavně otázka, jak fotograficky zpracovat jedenáct různých žen, jelikož mě doslova okouzilo jedno internetové video, zabývající se vývojem ideálu ženské krásy napříč historií až do současnosti.

Jistě by asi nejjednodušší bylo nafotit abstraktně při umělém světle křivky třeba jen jedné ženy, vždyť by stejně nikdo nepoznal, že jde o jednu a tutéž modelku. Ale má averze obecně vůči ženám a určitá neschopnost v té době pracovat samostatně s ateliérovými světly mi tuto ani jinou tomu podobnou možnost nedovolovala uskutečnit.

Konečný termín odevzdání semestrální práce se pak rychle blížil a mě ve stresu zničehonic napadlo, že by křivky daných žen mohly být zobrazeny pomocí světelných elektroluminiscenčních kabelů. Nápad to byl vskutku skvělý, jenže z klasického fotografického hlediska pro mě zcela nedostačující. A tak vznikla světelná instalace³...

Se skutečností, že jsem tuto práci nedokázala fotograficky zpracovat, jsem se nehodlala smířit i přesto, že světelnou instalaci doplňovaly tři fotografie⁴. Těžko říct, zda jde jen o mou tvrdohlavost a posedlost za každou cenu

³Obrazová příloha č. 2, ⁴Obrazová příloha č. 3

dotáhnout své práce do zdárného konce, nebo tu promluvila uražená ješitnost a ego. A jestli změna způsobu ztvárnění tématu je vůbec ku prospěchu práce...

Každopádně má posledlost, jak toto téma lépe ztvárnit, mi zatemnila mysl natolik, že zvolit si za bakalářské téma zcela něco jiného bylo pro mě absolutně nepřijatelné! Já přece musím přijít na způsob, jak dosavadní práci povznést na hodnotnější úroveň! Ale o tom až později...

2.3 PROČ JE KRÁSA DŮLEŽITÁ

Když se podívám zpět na svou světelnou instalaci, doslova se za ni stydím. Možná by mě trochu mohla omluvit skutečnost, že jsem ji tvořila s otřesem mozku po čtyři dny, od brzkého rána až do pozdních večerních hodin, kdy ke mně pan vrátný musel osobně docházet s žádostmi, abych opustila školu, protože jsem ignorovala jeho nařízení rozhlasem. Nicméně ani to mě dostatečně neomlouvá v tom, že vztah mezi výtvarným dílem a divákem se zcela vytratil!

Ale co, chybami se člověk učí...

Tato zcela zásadní chyba mi poskytla nový úhel pohledu na mou dosavadní problematiku. Tedy, že není důležité jen vymyslet nový způsob ztvárnění, ale také je velmi důležité myslet na to, co svým dílem chci vlastně říct a jaké informace chci lidem opravdu předat, protože jedenáct visících ženských křivek ve volném prostoru, které navíc mou neschopností modelovat nemohly divákovi bez výkladu prozradit, že jde skutečně o ženská těla, se stalo jen svítící atrakcí postrádající smysl...

Stejně tak mohu s jistotou konstatovat, že určitě muselo dojít k absenci informace, která měla poukazovat na průřez vývoje ideálu ženské krásy napříč historií, jelikož lístečky s jakousi nápovědou ke každé figuře, vysvětlující, oč jde, se ztrácely ve tmě...

Abych tuto chybu již neopakovala, dospěla jsem k názoru, že pokud se chci i nadále zabývat vývojem ideálu ženské krásy, je nutné nejdříve přijít na formu, jak propojit informace s fotografiemi tak, aby se navzájem viditelně doplňovaly.

Obecně fotografická kniha s pár texty by smysl mého snažení stále postrádala, protože informace by působily jako doprovodný text. Uzpůsobit však informace o kráse ženského těla do fiktivní encyklopedie, kde textová i obrazová část hraje mezi sebou vyrovnanou roli, se stala ideálním řešením.

3. CÍL PRÁCE

Hlavním cílem je především povznést dosud zmiňovanou semestrální práci na alespoň trochu hodnotnou fotografickou úroveň! A podstatou encyklopedie je přiblížit zajímavou a místy i trochu vtipnou formou divákovi pohled nejen na to, jak se krása vyvíjela, ale i jak a proč byla vnímána dříve a jak je tomu dnes.

3.1 ESTETICKÁ SÍLA FOTOGRAFIE

Troufám si tvrdit, že pojem encyklopedie není moc lákavý. Možná nás tyto knihy fascinují během dětských let, kdy jsme doslova dychtiví po nových znalostech, ale v dospělosti rozhodně naše nadšení značně opadává, snad jen proto, že jsme školským systémem nuceni načerpat víc informací, než v reálném životě budeme potřebovat.

Bylo tedy zřejmé, že samotné fotografie v encyklopedii, včetně hlavní fotografie na obálce, budou muset oplývat velkou estetickou silou, aby vyvážily určitý odpor vůči naučné literatuře. A také aby tak trochu přiměly diváka dozvědět se o dané ženě více...

3.2 VNÍMÁNÍ ŽENSKÉ KRÁSY

Jak už je výše zmíněno, důležitou roli v této práci hrají také texty. Tím, že by mělo jít o strukturované a objemné dílo plné hodnotných informací, bylo více než nutné řádně uvažovat o tom, jaké informace chci skutečně lidem předat.

Ač se to může zdát velmi podivuhodné, výzkumů, bakalářských či diplomových prací, projektů a internetových článků o ideálu ženské krásy je nespočetné

množství. Nemluvě o mnoha zajímavých odvětvích, jako např. feministické postoje, teologické a filozofické názory...

Na základě toho jsem se rozhodla, že texty v encyklopedii budou jakousi směsicí všeho. Budou si klást za cíl, aby obsahovaly zajímavé a vtipné informace, které divákovi snad na nějakou tu dobu utkví v paměti...

4. PROCES PŘÍPRAVY

Vzhledem k tomu, že proces přípravy trval několik měsíců, pokusím se ho stručně shrnout do dvou podkapitol.

4.1 FIKTIVNÍ ATELIÉR

Začátek této podkapitoly bude asi trochu zavádějící, jelikož následné experimenty, o kterých tu budu mluvit, by se daly zařadit z jistého úhlu pohledu i do procesu tvorby. Zde však mají mnohem zásadnější vliv...

Při první úvaze, jak se ze světelné instalace posunout dál, se nejdříve nabízely experimentální pokusy bez hlubšího smyslu, jako např. rozsypaná sůl na skle⁵ či sestavování ženských křivek z vlastních aktů v počítači za pomoci koláže⁶. V obou případech ale šlo jen o určitou touhu už konečně přijít na způsob, jak zajímavě a jednoduše vytvarovat a nafotit několik desítek žen, aniž bych musela kontaktovat skutečné živé bytosti, které by mi pózovaly.

Z čirého zoufalství a mé totální neschopnosti vymyslet hodnotné fotografické řešení se s rychle blížícím se termínem pro odevzdání bakalářské práce zrodil nápad vytvořit interaktivní knihu⁷. Nápad možná zajímavý, ale v mém případě se ukázalo, že mé dosavadní znalosti interaktivních knih a smýšlení o nich je spíš jakási hra malého dítěte než logické uvažování dospělého jedince. Proto bylo nutné zavrhnout i následující možnost, fyzickou knihu s aplikací⁸, kterou by si díky QR kódu mohl nainstalovat do mobilního telefonu téměř každý...

Později mi však došlo, že tento pocit beznaděje mě vrací zpět k multimedialnímu řešení a má touha přiblížit se k fotografii se úplně vytrácí. V návratu k této

⁵Obrazová příloha č. 4, ⁶Obrazová příloha č. 5

⁷Obrazová příloha č. 6, ⁸Obrazová příloha č. 7

zásadní myšlenka však naprosto zklamal i další pokus – křivky ženy, vytvořené za pomoci stínu, vložit do abstraktní fotografie geometrie⁹...

Paradoxem je, že pokud již několik let máte před sebou téměř každý týden onu ŽENU, která by byla ideálním řešením, nevšimnete si jí. Pro mě se tak nakonec ideální ženou stala krejčovská panna, která na mě každý pátek zírala v práci...

Po tomto velkém objevu, který představoval naději v dosažení mého cíle, mi zhruba čtrnáct dní trvalo, než jsem si domluvila propůjčení krejčovské panny, fotografické techniky a univerzální místnosti¹⁰, v které bych si mohla vybudovat fiktivní fotoateliér, jelikož figurína měla zákaz opustit Prahu, a tak fotografovat v Plzni ve školním ateliéru bylo zcela nereálné.

Univerzální místnost se však nakonec vzhledem k špatným časovým možnostem a k neexistenci vlastního osobního automobilu, který by na rozdíl ode mne s lehkostí převážel veškerou techniku a další k tomu potřebné věci, ukázala jako naprosto nevyhovující.

Abych tedy mohla započít svou tvorbu, bylo nutné najít jinou místnost. Naštěstí jsem však k těmto účelům dostala na měsíc od správce našeho panelového domu možnost využít rozestavěnou prádelnu. Ještě že tu babička buduje už přes dvacet sedm let dobré sousedské vztahy...

⁹Obrazová příloha č. 8, ¹⁰Obrazová příloha č. 9

4.2 INSPIRACE

Než se ovšem dostanu k samotné tvorbě, je nutné ještě podotknout, že vzhledem k časové tísní bylo zapotřebí najít si určitou fotografickou inspiraci a nanečisto si ji vyzkoušet. Fotit totiž čistě jen proměnu dané figuríny by neodpovídalo mým cílům.

Inspirací se mi stala fotografie¹¹ od fotografky dosud mně neznámé, M. Szolle, která se zabývá především portrétováním žen. Její fotografie splňovala přesně mé představy. Celková atmosféra byla tajuplná a stávala se doplňkem, ne předností. Žena byla vyobrazena s určitou něžností a látka, která ji objímala, přesně tvarovala její křivky.

Na základě tohoto objevu jsem si v hlavě nastavila, že chci, aby se postavy žen z přímého pohledu ztrácely ve tmě. I přesto, že při mém prvním pokusu má žena připomínala spíše Rusalku¹² z opery Antonína Dvořáka než krásnou bytost, nenechala jsem se odradit a nakoupila jsem různé druhy látek, které by charakterizovaly danou dobu a zároveň by daly i divákovi pocit, že šaty skrývají opravdovou ženu...

Ač se mi zpočátku zdál tento způsob vyjádření jako naprosto geniální a byla jsem přesvědčena, že tím nemohu nic ztratit, ale jen získat, nakonec s odstupem času mohu říct, že tomu tak rozhodně není.

¹¹Obrazová příloha č. 10, ¹²Obrazová příloha č. 11

5. PROCES TVORBY

Fotografie je médium mnoha podob a její forma se naneštěstí může stále vyvíjet...

5.1 POBYT VE SKLEPĚ

Jak z názvu vyplývá, prádelna, ve které měl vzniknout fiktivní ateliér, aby mohla započít má tvorba, se nacházela ve sklepě. Ze všeho nejdřív však bylo nutné tuto místnost uvést ze stavebního procesu do stavu zdravotně nezávadného jak pro mne, tak pro techniku.

S ohledem na to, že u všech fotografií jsem chtěla dosáhnout jednotné formy, plán, který obsahoval myšlenku, že pár dní za sebou vždy ráno sjedu výtahem se vším vybavením do sklepa a díky značkám pokaždé docílím stejného rozestavění veškeré techniky i figuríny, zcela selhal. Nejen proto, že to bylo časově víc než náročné a fyzicky namáhavé, ale také se mi samozřejmě nikdy nepodařilo dosáhnout zcela totožného rozestavění veškerého vybavení, což se podepsalo na výsledných fotografiích...

Jediná možnost, která se tak nabízela jako vhodné řešení, byla se do sklepa na těch pár posledních dní přestěhovat¹³, a to myslím doslova. Dveře od prádelny byly totiž v dost dezolátním stavu, a tak by krádež drahého vybavení byla velice snadná snad i pro trpaslíka.

Nakonec jsem tam strávila pět dní a čtyři noci¹⁴, bez sociálního vybavení, se zabeđenými okny, pavouky a hlučnými sousedy nade mnou. Za tu dobu jsem nafotila 2 451 fotografií, což se může zdát jako extrémně velké a nesmyslné

¹³Obrazová příloha č. 12, ¹⁴Obrazová příloha č. 13

číslo pro fotografie do encyklopedie, ale nutno podotknout, že jsem vlastnoručně všech 21 žen tvarovala¹⁵, v průběhu tvorby jsem neustále přicházela s novými nápady, jak lépe danou ženu vyfotit, a nemohla jsem nic ponechat náhodě, jelikož mi docházel čas a nebyla žádná možnost, jak se k tomuto procesu vrátit. Snad jen, že bych začala tvořit něco zcela nového...

Nutno ještě dodat, že množství počtu výše uvedených fotografií neobsahuje jen přímé pohledy na ženy, ale i abstraktní barevné fotografie, dynamické pohledy přes zrcadlo a různé detaily¹⁶.

5.2 VLIV ANALGETIK

Již od svého předškolního věku jsem zvyklá, že nemocnice jsou mým druhým domovem. Naštěstí ne proto, že bych byla vážně nemocná, nýbrž pro svou šikovnost přivodit si nesmyslné úrazy. Tak tomu bylo i na začátku zpracovávání mých fotografií.

Tehdy začátkem března se mi povedlo přivodit si úraz bederní páteře. Vskutku velmi příhodná doba, když se mi krátil čas a já potřebovala udělat ještě tolik práce. Když se však ohlédnu zpět do minulosti, vlastně mi to celkem pomohlo.

Jelikož jsem téměř tři týdny brala šest různých léků a nebyla jsem schopna ani přes dvoje analgetika dlouho sedět u počítače, abych se mohla probírat tím velkým množstvím pořízených fotografií, zabývala jsem se hlavně otázkou, jak vylepšit jejich formu, protože jejich dosavadní podoba absolutně nedosahovala mých představ o estetičnosti.

¹⁵Obrazová příloha č. 14, ¹⁶Obrazová příloha č. 15

Popravdě ale musím přiznat, že na tuhle dobu mám hodně zkreslené vzpomínky a téměř žádný den si nedokážu vybavit. Ani to, z jakého důvodu mě napadlo, že fotografie, které se týkají historického vývoje, budu zpracovávat tak, aby připomínaly staré fotky. Snad jen, že to mělo logiku.

Nakonec se ukázalo, že příhodná je nejen logika, ale i samotný experiment, kdy jsem přes hlavní fotografii ženy dávala starý poškrábaný film¹⁷. Nejen, že jsem najednou dosáhla určité estetičnosti, o kterou jsem celou dobu usilovala, ale zároveň fotka získala lepší barevnost, hloubku, atmosféru a křivky žen více vynikly!

S postupem času, kdy jsem aplikovala novou metodu téměř na všechny ženy historické doby, jsem ale dospěla k závěru, že to stále není ono. Stále mi něco chybělo. S krátkým odstupem jsem pak naštěstí při jarním úklidu našla staré diapozitivy¹⁸, které jsem nastříhala, naskenovala a použila namísto dosud aplikovaného poškrábaného starého filmu. A to byl konečně ten správný EFEKT!

5.3 VLIV KARANTÉNY

Poslední dobou mívám velké podezření, že jestli nad námi opravdu bdí Bůh a alespoň z malé části zasahuje do našich osudů, tak můj život využívá čistě jen ke svému pobavení. Jinak si totiž nedokážu vysvětlit, že na mou prosbu, abych na svou bakalářskou práci měla dostatek času, odpoví tak, že si způsobím úraz, pár dní nato na moje narozeniny je vyhlášen krizový stav a den poté karanténa kvůli pandemii...

Bůh má evidentně opravdu velký smysl pro humor!

¹⁷Obrazová příloha č. 16, ¹⁸Obrazová příloha č. 17

Ted' ale zpět k tématu. Vliv karantény rozhodně byl pro mou tvorbu zásadní, a to jak v pozitivním slova smyslu, tak negativním. To, že jsem získala hodně času navíc, mi dovolilo s jednotlivými fotografiemi více experimentovat a každé z nich se věnovat několik hodin, ne-li dnů.

Z předchozí kapitoly je zřejmé, že první část fotografií již svou estetičností našla, bylo však nutné tuto problematiku vyřešit i u druhé části. Nejdříve připadal v úvahu nápad aplikovat na fotografie barvy vlajek států, protože druhá kapitola encyklopedie se zabývá současným pohledem na krásu žen, tedy na průzkum odhalující, kde se nacházejí nejkrásnější ženy na světě.

Na tento experiment jsem měla v plánu použít abstraktní barevné fotografie¹⁹ látek, které jsem si nafotila ve sklepě. Jenže se ukázalo, že tento princip nefunguje u všech žen tak, jak bych chtěla.

Druhá možnost nabízela aplikovat čistě jen barevné plochy vytvořené ve Photoshopu na ženská bílá těla, jelikož u druhé kapitoly jsem již nepoužívala různé druhy látek, které v předchozí kapitole měly připomínat danou dobu. Při focení jsem záměrně používala jen jednu bílou látku, a to střídavě – rub a líc, aby charakterizovala dnešní jednotvárnost ideálu ženské krásy.

Tento experiment ale nakonec představoval spíš dětské omalovánky než hodnotné fotografie, a tak jsem aplikovala svou další myšlenku – dát přes ženy naskenované barevné fólie²⁰; jenže ani to nepomohlo...

Během karantény jsem nechodila vůbec ven. Tři měsíce jsem byla zavřená v bytě o velikosti 2+kk, protože jsem se bála, abych neohrozila zdraví babičky, jelikož spadala do nejohroženější skupiny a nakupovat nám každý den chodil soused.

¹⁹Obrazová příloha č. 18, ²⁰Obrazová příloha č. 19

To způsobilo moji neschopnost být vůči své tvorbě objektivní, někam se posunout a získat si odstup, protože tak malý prostor mě neustále nutil na encyklopedii pracovat, jinak jsem totiž měla pocit, že mrhám svým drahocenným časem.

Zpětně s jistotou mohu konstatovat, že mi v této době muselo doslova přeskočit! Když jsem se totiž jednou během karantény odvážila někdy ve 3 h ráno dojít ven s odpadky do popelnic, zaboha jsem nemohla najít tu velkou žlutou popelnici na plast a nejmíň pět minut jsem tam nadávala na popeláře. Samozřejmě, že celou tu dobu byla přímo přede mnou...

Nicméně pozitivní účinek na mou tvorbu karanténa přinesla v tom, že jsem vyzkoušela několik experimentů, které mě utvrdily v názoru, že se musím vydat zcela jinou cestou a zavrhnout aplikování barevnosti vlajek. Negativní účinek pak spočíval v přehnaných ambicích, které mi nedovolily na chvíli „vypnout“ a získat odstup.

5.4 ZPĚT K NORMÁLNÍMU ŽIVOTU

Po konci karantény následovaly dny, které jsem již bez výčitek vítala, a průběžně jsem se snažila odpočívat, chodit na návštěvy, do lesa, k přehradě a měnit prostředí i smýšlení o svém dosavadním díle.

Občas jsem stále ještě trochu propadala panice, že jsem se zasekla na místě a nejsem schopna vymyslet nic nového, ale to se nakonec změnilo po úvaze, že je třeba se zaměřit i na vzhled encyklopedie a jejího obsahu. Dosud její forma byla totiž tak trochu irelevantní. Obálka knihy představovala jen jakýsi tmavý strukturovaný tvrdý papír s výřezem nadpisu a barevná předsádka pod ním měla evokovat „krásu“. Obsahy, kapitoly a předmluvy byly zpracované s naprostým nezájmem, že je třeba s textem pracovat jinak, když jde o knihu velikosti A2, ne běžných rozměrů, na které jsme u knih zvyklí.

Zaměření se na tuto novou skutečnost mi najednou otevíralo nové možnosti i nápady. Zcela s klidným svědomím jsem zahodila dosavadní zpracování encyklopedie a začala jsem od úplného začátku – kromě již zpracovaných 11 historických fotografií.

Postupem času začaly kapitoly a samotné texty dávat smysl a vzhledově připomínat opravdovou knihu. Obsahy jsem zpracovala do vtipných designových grafů a najednou přišla opět ta radost s dílem pracovat!

Vzhledem k tomu, že kniha by však obsahovala jen 21 fotografií (11 žen z historie, 10 žen ze současnosti), tj. přibližně i s texty, obsahy a předmluvami 50 stran, nedalo by se o ní říct, že jde o encyklopedii. Vystala tedy otázka, jak knihu rozšířit.

Již v první verzi encyklopedie jsem měla v historické části umístěny dva druhy fotografií. Jedny představovaly krásné estetické detaily ženských křivek, u kterých jsem si byla naprosto jistá, že v knize musí být, a druhé, opět detaily žen, zas poukazovaly svým odrazem v zrcadle na naši společnost, která již od dob paleolitu utváří ideál ženské krásy.

Jenže v obou případech šlo o jedny a tytéž detaily...

Po dalším prohrabání se nesmírně velkým množstvím obrazových médií, které jsem si vytvořila, se vynořila skutečnost, že v zrcadlech se ukrývají i ženy celých rozměrů! Bingo! Přesně to jsem potřebovala. Horší však bylo vymyslet, co umístit na druhou stranu vedle žen v zrcadlech, tak aby encyklopedie najednou nepostrádala smysl.

Jistě už nevím, kolik alternativních postupů mě zase napadlo, ale rozhodně vím, že na úplném začátku jsem se vždy zabývala hlavními znaky ideálu krásy dané ženy a toho jsem se držela celou dobu. Nejdříve jsem tyto znaky cpala do kapitol, později jsem je umísťovala na pauzák, obsahující náčrtem tenké linky křivky žen, jelikož o ty mi celou dobu především šlo a v samotných fotografiích se poněkud ztrácely. Ani jedna z těchto variant však nebyla příhodná.

Nakonec jsem zapátrala po starém sešitě, do kterého jsem si dělala různé náčrtky, studie a popisky, abych měla lepší představu o tom, jak ženy modelovat, protože často jen vizuální podoba nestačí. Usmyslela jsem si tedy, že náčrtky svých žen bych mohla umístit do knihy. Tím by se odhalila i skutečnost, odkud ty křivky na pauzáku vlastně беру, protože představovaly nahé tělo, ale fotografie ukazovaly jen tělo zakryté v látce.

Mé kresby se sice ukázaly jako dobrý nápad, ale byly naprosto nepoužitelné vzhledem k tomu, že výtvarným talentem zrovna neoplývám. Ilustrace žen tak za mě nakonec udělala studentka z ateliéru Mediální a didaktické ilustrace.

Tím byla první kapitola vyřešena.

Do druhé kapitoly jsem se nepouštěla s velkou radostí, obávala jsem se komplikací, kterých jsem si dosud užila víc než dost, ale tím, že teď už šlo jen o to zpracovat druhou část knihy podobnou formou, práce šla snadněji, než jsem si původně myslela.

S odstupem času mi došlo, že pokud o současnosti smýšlím jako o jednotvárnosti a předlohou mi byly MISS z různých zemí, které vnímám jako umělé barbíny vytvořené přes kopírku, bylo by vhodné jejich podobu interpretovat fotografiemi namísto ilustrací. Vedle toho by pak na dvojstraně zaplnily prázdné místo oblečené figuríny, které by symbolizovaly právě onu umělost, a úvodní fotografie vedle textu by samozřejmě opět představovala esteticky krásný detail ženy. Ovšem pokud se bavíme stále o umělosti, bylo nutné tuto skutečnost formovat do snové podoby za výlohu velkoměsta²¹...

***Dodatek:**

I přesto, že jsem se nakonec výhradně soustředila na tvorbu výsledného díla formou fiktivní encyklopedie, kterou i s odstupem času stále pokládám za nejlepší a nejrozumnější zpracování tohoto tématu, v průběhu tvoření jsem přicházela i na jiné možnosti ztvárnění.

²¹Obrazová příloha č. 20

Například by se dalo přímo navázat na světelnou instalaci. S tím rozdílem, že figury by byly zavěšeny na pohyblivém závěsném systému (kvůli rozdílným výškám lidí), a tak by si divák, respektive divačky mohly vyzkoušet, „do“ jaké figury jejich tělo nejvíce zapadá.

Dále by bylo určitě zajímavé (což bylo původní náplní interaktivní knihy), kdyby divák použil grafický tablet, na kterém by nakreslil svůj ideál ženské křivky či by ho nakreslil jen za pomoci gestikulace rukou ve volném prostoru proti čtecím senzorům pohybu, a program v počítači by mu na základě toho vygeneroval, jakému ideálu se jeho představa nejvíc podobá.

Na stejném principu kreslení křivek by mohl fungovat i nápad, že křivky žen by byly umístěny na zdi a žena, která by se nejvíce podobala dané představě, by se rozsvítila. Koneckonců by se daly tvořit i různé sochy z epoxidové pryskyřice, ve které by byly světelné křivky zality...

6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Vzhledem k tomu, že po technologické stránce nebyl čas na experimentování a bylo nutné s ohledem k časové tísní dosáhnout hned napoprvé co nejlepších výsledků, věděla jsem, že musím zvolit vybavení, kterým si budu naprosto jistá a nebudu přemýšlet o jeho změně.

Protože jsem ale chtěla fotit všechny ženy tak, aby se výsledná figura ztrácela ve tmě, a vím, že nejsem v tomto technickém odvětví fotografie příliš zdatná, poprosila jsem raději ještě o konzultaci T. Bintera. Zaslala jsem mu náčrtek prostoru, v kterém jsem plánovala fotit, a svou představu, jak by výsledná fotografie měla vypadat. Na základě toho jsem pak zvolila digitální zrcadlovku Canon 5Ds, objektiv SIGMA 50 mm se světelností 1:1.4, bateriové bezdrátové blesky GODOX AD 600Pro se softboxy o průměru 95 cm s voštinou a klasické fotopozadí nahradila kvalitní černá silná látka.

Správným výběrem techniky jsem díky této konzultaci dospěla hned od počátku k vytouženým výsledkům, i když jsem samozřejmě musela pár hodin experimentovat, abych došla k ideálnímu nastavení.

Především ale ze mě odpadl určitý stres používáním výše zmíněné zrcadlovky, protože mi dodávala pocit jistoty v tom, že i kdyby výsledná fotografie nakonec nedopadla podle mých představ, stále bude pořízený snímek disponovat vysokým rozlišením (50,6 Mpx) a nabídne mi tak možnost udělat třeba kvalitní výřezy. Což se nakonec stalo skutečností, ač jsem to v plánu neměla. Veškeré fotografie jsou upravovány v Adobe Photoshop.

7. POPIS DÍLA

„V uměleckých dílech je více platných faktů a podrobností než v historických knihách.“²² — *Charlie Chaplin*

7.1 FIKTIVNÍ ENCYKLOPEDIE

Jak už název napovídá, výsledkem mého několikaměsíčního snažení povznést dosavadní semestrální práci na alespoň trochu hodnotnou fotografickou úroveň je více než stostránková fiktivní encyklopedie o ideálu ženské krásy.

Jelikož mým cílem bylo zajímavou a místy i trochu vtipnou formou divákovi předat informace o vývoji ženské krásy v průběhu historie, jak byla vnímána dříve a jak je tomu dnes, je encyklopedie rozdělena do dvou kapitol (historie a současnost).

Knihy by svým neobvyklým rozměrem (A2 – 420 × 594 mm) snad mohla přilákat nejednoho diváka, nehledě na to, že neobsahuje jen fotografie a texty, ale i vtipně zpracované grafy a ilustrace. Navíc křivky žen na pauzovacím papíře nabízejí možnost nevšedního pohledu na ženská těla a dovolují divákovi je porovnávat s fotografiemi a ilustracemi žen, které jsou často vyobrazeny z jiného úhlu pohledu.

7.2 FOTOGRAFIE

Fotografie v obou kapitolách hrají dvě důležité role. Ty první, které zaujmají místo vedle textů, se zaměřují na krásu detailů žen, jsou výtvarně zpracovány

²²Citáty slavných osobností, www.citaty.net

a disponují určitou estetickou silou, nejen kvůli tomu, aby v divákovi vyvolaly snový pohled na ženské tělo, ale aby v něm také probudily zájem něco více se o nich dozvědět.

V druhém případě, kdy jsou fotky umístěné na následné dvoustraně a mezi nimi je vložen pauzovací papír s křivkami žen, poukazují svým odrazem v zrcadle na naši společnost, která již od dob paleolitu utváří ideál ženské krásy. Schválně je z nich také odstraněna figurína, aby šaty tak trochu připomínaly „ducha“ minulosti. Jednotlivé látky šatů by navíc měly charakterizovat danou dobu.

V kapitole o současnosti se ve fotografiích pak figuríny objevují proto, že symbolizují současnou „umělou“ podobu krásy. A jejich bílé šaty charakterizují dnešní jednotvárnou dobu.

7.3 TEXT

Kniha obecně pojednává především o křivkách žen a nabízí zajímavosti o jejich ideální kráse, jak ji společnost vnímala/vnímá.

Kapitola o historickém vývoji ženského ideálu představuje postavení žen ve společnosti, odhaluje odpovědi na otázky, proč a jak byla vnímána jejich krása v jednotlivých obdobích, a reprezentuje názor, že dříve krása nebyla vnímána jen jako kvalita, která nabízí jedinci možnost posunout se na společenském žebříčku výš, jak tomu bývá dnes, ale představovala jeden ze znaků vnitřní hodnoty.

Naproti tomu kapitola zabývající se současnou krásou ji uvádí čistě jen jako tělesnou vlastnost, jejíž hodnota je pouze estetická a sexuální.

8. PŘÍNOS PRO DANÝ OBOR

Myslím, že je zcela nevhodné, abych jakkoliv hodnotila svůj přínos práce pro daný obor, jelikož se v této sféře pohybuji teprve tři roky. Nemám ještě zdaleka přehled o celkovém světě fotografie, proto by byl můj úsudek jistě neadekvátní.

Obecně však zastávám možná asi i trochu hloupý názor, nehledě na to, že nevím kde se ve mně vzal, že pokud se má dílo stát přínosem, je nutné, aby prošlo třemi fázemi: zaprvé – úspěchem v době, kdy bylo vytvořeno. Ne ale velkou slávou, která by ho pohltila. Zadruhé – časem zapomnění. Na pár let, možná desetiletí či více... A za třetí – znovuobjevením.

Těžko ale říct, zda mé dílo absolvuje alespoň první fázi, natož pak ty ostatní. Nicméně pro mě samotnou to byla práce přínosná, i když mnohdy ničující. Poskytla mi spoustu nových znalostí, pomohla mi zdokonalit svoji práci s technikou, a hlavně mi otevřela oči v pohledu na mou dosavadní tvorbu!

Závěrem snad už jen mohu konstatovat, že jestli se má práce někdy stane jakýmkoliv způsobem přínosnou či inspirativní ať už pro jedince, či skupinu, bude mě to hřát u srdce.

9. SILNÉ STRÁNKY

V jistém ohledu by se za silnou stránku díla dala určitě považovat má dlouhá cesta a také vliv karantény, která mi naneštěstí prodloužila termín odevzdání. S ohlédnutím zpět si totiž troufám tvrdit, že stav, v jakém jsem encyklopedii původně chtěla odevzdat, nedosahoval snad ani třetiny kvality její současné podoby.

Smysluplný byl také čas, který jsem fotografiím věnovala. Experimentování v postprodukcí pro ně bylo velkým přínosem. Nejen proto, že získaly obecně mnoho kvalit a docílila jsem tím estetičnosti, o kterou jsem celou dobu usilovala, ale hlavně jim tyto pokusy dodaly zcela novou atmosféru! Díky tomu nám fotografie opravdu předávají pocit, že máme před sebou buď určitou historii, nebo záznam z hektického života velkoměsta.

Za zmínku by snad stály i texty, které dílo doplňují a přidávají mu na určité hodnotě... Stejně tak i skutečnost, že kniha neobsahuje pouze samotný text a fotografie, jak jsme tomu u většiny fotografických knih zvyklí, ale je doplněna navíc ještě o ilustrace a ženské křivky natištěné na pauzovacím papíře, které encyklopedii dodávají jakousi „hravost“.

10. SLABÉ STRÁNKY

Za slabou stránku považuji v první řadě fakt, že se tímto tématem zabývám už skoro dva roky. Jelikož mi velice záleželo na tom změnit ztvárnění předchozí semestrální práce, často jsem se dostávala do stavů beznaděje až paniky, že stále nemůžu vymyslet něco nového. A proto jsem nemohla být objektivní a schopná podívat se na dílo také z jiného úhlu pohledu. Zároveň někdy až přehnaná ctižádost mi naprosto zatemnila mysl a vytvářela jsem fotografie, které nejen esteticky nepůsobily pěkně, ale zároveň postrádaly jakýkoliv smysl a hloubku.

Pokud jde o samotné fotografie, myslím, že jejich velký počet mi zabránil je více zkoumat a hledat nové možnosti, nehledě na to, že se jejich forma často opakovala a lišily se jen v pouhých detailech. Je více než pravděpodobné, že časem při prohlížení fotek v nostalgii po této tvorbě objevím reprodukci, která bude na první pohled o moc příhodnější než ta, kterou jsem nakonec použila.

Dalším slabým atributem je skutečnost, že se fotografie staly experimentální tvorbou. Nemyslím tím teď proces postprodukce, nýbrž proces focení. V té době jsem měla jedinou jasnou představu o tom, jak by ženy měly vypadat – z přímého pohledu by se měly ztrácet ve tmě. Naneštěstí hned na začátku své tvorby jsem si usmyslela, že by nebylo od věci zkusit vymyslet i jiný úhel pohledu, což se sice ukázalo jako příhodné, ale tím, že jsem každou figuru modelovala zvlášť a každá mi zabrala jinak dlouhý čas, docházely mi už někdy síly k větším experimentům. Zároveň jsem čím dál častěji přicházela na nové nápady, jak s ženou pracovat, ale vracet se po každém novém objevu zpět třeba o deset figurín, bylo zcela nereálné jak časově, tak i psychicky.

Kvůli tomuto atributu bohužel došlo k tomu, že fotografie v první kapitole vypadají téměř totožně. Myslím tím detail ženy u textové části a následná fotka

v zrcadle. Sice jde o dvě různé reprodukce, ale pohledy na ně jsou si opravdu více než podobné, a tak to působí, jako bych udělala z fotky v zrcadle jen výřez, abych získala detail ženy.

Jistou nevýhodou se staly také látky, které jsem používala. Jelikož nemám naprosto žádnou zkušenost s fotografováním módy, nedošlo mi, že některé látky se vůči zábleskovým světlům nebudou chovat příznivě. Ač jsem se to snažila nějak eliminovat, bohužel fakt, že některé ženy důsledkem toho vypadají velice uměle, jsem zachytila až při reprodukci v počítači.

Nakonec je třeba ještě uvést, že ilustrace v encyklopedii nejsou moc velkým přínosem. Nápad to byl sice chvályhodný, ale bohužel přišel pozdě a i přes doporučení od paní akad. mal. R. Fučíkové a odkázání na konkrétní studentku ateliéru Mediální a didaktické ilustrace, která k tomu měla velké předpoklady nejen dle portfolia, se její kresby ukázaly jako neadekvátní mým požadavkům i přesto, že byly několikrát předělávány. Rozhodně však jsou lepší variantou než mé kresby...

11. ZÁVĚR

Moc dobře si uvědomuji, že tato teoretická práce vzhledem k finální podobě díla by se měla mnohem víc do hloubky zajímat o ideál ženské krásy. Stejně tak si uvědomuji, že vypovídá více o mně a mé cestě než o mém tématu a díle.

Přiznám se, že sama jsem od sebe čekala mnohem více jak v teoretické části, tak i v praktické. Ale čas už bohužel nevrátím. Při své cestě jsem se zaměřila více na fotografie, u kterých jsem až do poslední chvíle nemohla najít jejich odpovídající estetickou podobu. A vzhledem k tomu, jaký obor studuji, jsem neměla pocit, že se zaměřuji špatným směrem.

Zpětně vidím, že teorie ale hraje také velmi důležitou roli. Možná větší, než jsem si připouštěla. Vzhledem k tomu, že tuto kapitolu píši v posledních dnech těsně před odevzdáním, nestihnu bohužel již tuto práci znovu přepsat a založit ji tak na hodnotnějších informacích, jelikož bych musela všechny dosud nastudované materiály studovat znovu. A to s ohledem k jejich velkému množství, objemným obsahům a přemíře různých odvětví, která spolu souvisejí, bych už nestihla. A opakovat zde informace, které píši ve své fiktivní encyklopedii, mi připadá nevhodné.

Nicméně bych zde ale ještě ráda uvedla alespoň jeden trochu odbornější pohled na ženy, který mě při mé práci inspiroval.

Pohled na krásu se v jejím vývoji dá rozdělit na čtyři základní cykly jejího pojetí. Jelikož obor, který krásu zkoumá, je estetika, hlouběji se o ni zajímali až antičtí filozofové, kteří žili v přesvědčení kalokagathie, která je učila, že krása je jednota ducha a těla. Tedy že krásný člověk nevyniká jen svým vzhledem, ale i ctností.

Prvním filozofem, o kterém by se dalo říct, že pátral po podstatě krásy, byl Sokrates. Ten ji vnímal jako vztah k dobru, kdy se krása projevuje v duši člověka.

Následně Sokratův žák Platón začal jeho myšlenku rozvíjet v tom, že krásné je to, co je dobré. V rámci svých poznatků ze Sokratova učení přišel s názorem, že v ohledu na ideje krásy jsou tři stupně. Za tu nejnižší považoval krásu tělesnou, která úzce souvisí s erotickými představami. O trochu hodnotnější se pak pro něho stala krása duševní a společenská. A za tu nejhodnotnější nakonec považoval krásu ideální, která nebyla dostupná světu, byla to jen čistá idea.

Později Platón také hovoří o vztahu krásy a umění, ale chová k němu jisté opovržení.

S postupem času přichází ještě Pythagoras s esteticko–matematickou vizí, a jelikož za krásné a prospěšné považoval pořádek a souměrnost, vytvořil matematický vzorec, kterým se krása dala počítat.

Ve středověku pak byla krása vnímána dvojím způsobem. Největším představitelem z počátků této křesťanské estetiky se stal Augustin Aurelius. Ten za nejvyšší krásu považoval samotného Boha, a tak na jedné straně pro něho stála krása představující božský původ, ať už šlo o krásu v přírodě, či o krásu v duších jeho bližních. A na druhé straně stála krása ďáblová – tedy tělesná či smyslová.

S jiným pohledem později v této době přišel myslitel Tomáš Akvinský, který již začal odlišovat krásu od dobra a viděl ji jako určitou harmonii a celistvost. Dále hlásal, že lidský rozum je omezený a nikdy nemůžeme poznat krásu absolutní, kterou je Bůh. Pomocí smyslů dle něho však můžeme poznat dva relativní druhy krásy: tu vyšší – duševní a nižší – tělesnou.

Jelikož v období renesance byl velký rozvoj obchodu a díky tomu města začala bohatnout, přišla lidem do života také touha si jej zkrášlit a zpříjemnit. Tím se pohled na krásu začal zaměřovat především na její smyslové vnímání, kdy se za dokonalost začala považovat nejvyšší míra zdravé a účelné krásy, tedy vyhraněnost všech fyzických znaků, jimiž se ženy a muži lišili.

Za čtvrtý a zároveň poslední cyklus se považuje časové rozmezí od doby osvícenství až dodnes, kdy tradiční pohled na krásu je nahrazen novověkým pojetím. V této době je totiž krása definována už čistě jen jako tělesná charakteristika, která již s mravností nemá nic společného. Její hodnota je pouze estetická a sexuální.

Zcela se také mění úloha žen ve společnosti a dostává se jim možnost téměř jakéhokoliv vzdělání a zaměstnání. Nehledě na to, že s příchodem antikoncepce si mohou ženy samy určit, kdy se chtějí stát matkami, a nejsou tak nuceny plnit svoji úlohu v mateřství, která jim byla od pravěku přisuzována...

12. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

1. Internetové zdroje

- <https://www.reflex.cz/clanek/fotogalerie/91721/izraelske-vojacky-vypada-ji-na-socialnich-sitich-jako-sexy-modelky-ale-jsou-to-i-tvrde-bojovnice.html>
- <https://zeny.e15.cz/clanek/laska-a-vztahy/jak-se-zije-zenam-v-izraeli->
- https://www.idnes.cz/onadnes/vztahy/jake-jsou-cesky-ocima-cizincu-zeptaly-jsme-se-jich.A110524_160654_nasi-muzi_jup
- <https://cz.oriflame.com/beautyedit/how-to/7-rules-of-italian-beauty>
- https://www.idnes.cz/onadnes/moda/plastiky-a-miss-venezuela.A130131_181554_styl_sck
- <https://babinet.cz/clanek-2640-americkanky-a-kanadanky-chteji-byt-dokonale-vysledkem-je-stres.html>
- https://www.lidovky.cz/lide/posmivaji-se-ze-je-tlusta-zmenim-ideal-krasy-vzkazu-je-kanadska-miss.A170131_154034_lide_ape
- <http://eurodenik.cz/zivotni-styl/podivejte-se-jak-se-ve-svete-lisi-kriteria-krasy>
- <https://www.moda.cz/a/klicove-rozdily-v-oblekani-americkych-francouzskych-zen--17982>
- <https://nasregion.cz/58592-58592/>
- <https://www.prochlapy.cz/clanky/idealy-krasy-se-meni-co-to-znamenava-pro-miliardu-cinanu-zeny-tu-chteji-to-co-od-prirody-nemaji-co-na-to-muzi/>
- http://www.dniprodzerzhynsk-marriage-agency.com/proc_chteji_cizinci_chodit_s_ukrajinskymi_divkami_a_zenami.html
- <https://www.scienceofpeople.com/ideal-body-types-throughout-history/>
- <https://www.prozeny.cz/clanek/100-let-republiky-jak-se-menil-ideal-zenske-krasy-50414>
- <https://www.extra.cz/sokujici-experiment-jak-vypada-ideal-zenske-krasy-v-ruznych-zemich-budete-se-divit>

- https://www.lifecz/cestovani/nejkrasnejsi-zeny-sveta-cesky-tentokrat-skonci-ly-az-druhe_3798.html
- <https://www.kafe.cz/krasa-a-zdravi/krasne-zeny-z-celeho-sveta-krasa-podle-cizin-cu-20561106.html>
- <https://omorfia.care/cs/smartblog/37/Ideal-krasy-v-prubehu-historie.html>
- <https://nedd.tiscali.cz/jak-se-v-prubehu-staleti-menil-ideal-zenske-krasy-247503>
- <https://citaty.net/citaty/2428-napoleon-bonaparte-krasna-zena-se-libi-oku-do-bra-srdci/>
- <https://citaty.net/citaty/2071907-charlie-chaplin-v-umeleckych-dilech-je-vice-platnych-faktu-a-podro/>

2. Knižní zdroje

- DUKAN, Pierre. Muži to rádi oblé, aneb, Proč se přirozená krása stala tabu. Praha: Rybka Publishers, 2013. ISBN 978-80-87067-52-9.
- CLARK, Kenneth. The Nude: A Study in ideal Form. ISBN-10: 9780691017884. ISBN-13: 978-0691017884.
- MCROBIE, Allan. Seduction of Curves: The Lines of Beauty That Connect Mathematics, Art, and the Nude. ISBN-10: 0691175330. ISBN-13: 978-0691175331.
- BARTHES, Roland. Světla komora – poznámka k fotografii. Praha: Fra, 2009. ISBN: 80-86603-28-8.

3. Diplomové a bakalářské práce

- Proměny ideálu ženské krásy a jejich sdělování v kultuře, Bakalářská práce, Aneta Klusáková, Univerzita Palackého v Olomouci, Filozofická fakulta, Katedra žurnalistiky, Olomouc 2015
- Pojetí ideálu ženy a muže v naší společnosti, Magisterská diplomová práce, Alice Marciszová, Univerzita Karlova v Praze, Husitská teologická fakulta, Praha 2006

4. Obrazové přílohy

- <https://www.eonline.com/photos/29665/miss-universe-2019-preliminary-swim-suit-competition/page/2>
- https://www.idnes.cz/revue/spolecnost/denisa-spergerova-interbeauty-kosmeticky-veletrh-foceni-vizualy-miss-world.A190316_103546_lidicky_jfk/foto
- <https://www.instagram.com/p/B5NAQzIK59s/>
- <https://libero.pe/diablita/1523991-thalia-olvino-miss-universo-2019-instagram-candidata-traje-tipico/1?ref=diablita>
- <https://i.pinimg.com/originals/78/15/6a/78156a46d59d74626d9b8f8d2b8a4fe1.jpg>
- <https://www.cosmopolitan.com/style-beauty/fashion/g20759557/miss-usa-2018-contestants-photos-swimsuit-round-swimwear/?slide=28>
- <https://daqui.opopular.com.br/editorias/gata-do-daqui/miss-brasil-2019-julia-horta-quer-ser-embaixadora-na-luta-pelas-mulheres-1.1749287>
- <https://www.jaynestars.com/wp-content/uploads/2019/03/hera-chan.jpeg>
- <https://viraltab.news/wp-content/uploads/2019/09/CEN-MissUkraineHate-02.jpg>
- https://s1320.photobucket.com/user/SuperRanda/media/IMG_3160_zpsqfgpb nbl.jpg.html
- <http://www.jarcovjakova.com/albums/mom/>
- <https://monikaszollephotography.com/women-gallery/>

13. RESUMÉ

My bachelor's thesis entitled WOMAN deals with the view of the ideal of female beauty. I have been working on this topic since two years because it is possible to use the same semester work from the last school year which I processed as a light installation.

I couldn't come to terms with the fact that I hadn't been able to find the way to accomplish this assignment of photography and it took me months to figure out a way to make a good photographic representation. The result has become more than a hundred-pages fictional encyclopedia about ideal female beauty which is to bring the viewer closer to an interesting and sometimes a bit funny look by looking at how beauty developed, but also how the people perceived it in the past and how it is today.

The encyclopedia was designed in two chapters. Firstly, on the development of ideal female beauty throughout history, from the Paleolithic to the period of postmodern, and secondly, on ideal female beauty in the present. The book contains amusingly processed contents of design charts, photographs of women from different perspectives, processing of own resources, which are supposed to remind of the history or hectic contemporary life in the big city.

There are also funny illustrations and curves, which are printed on tracing paper, which have the viewer's unusual look at the female figure and can be compared with photographs and illustrations which are often depicted from someone else's perspective.

14. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1, Inspirační zdroj k vlastní tvorbě

Příloha č. 2, Semestrální práce – světelná instalace ŽENY (2019)

Příloha č. 3, Semestrální práce – snímky fotografií ŽENY (2019)

Příloha č. 4, Experiment procesu vzniku fotografie

Příloha č. 5, Experiment procesu vzniku fotografie

Příloha č. 6, Experiment procesu vzniku interaktivní knihy

Příloha č. 7, Experiment procesu vzniku knihy s aplikací

Příloha č. 8, Experiment procesu vzniku fotografie

Příloha č. 9, dokumentace vzniku 1. fiktivního ateliéru k bakalářské práci

Příloha č. 10, Inspirační zdroj k bakalářské práci

Příloha č. 11, Experiment procesu vzniku fotografie

Příloha č. 12, dokumentace procesu stěhování

Příloha č. 13, dokumentace vzniku 2. fiktivního ateliéru k bakalářské práci

Příloha č. 14, dokumentace figuríny – tvarování žen

Příloha č. 15, Náhledy fotografií ŽENY

Příloha č. 16, Náhled skenovaného poškrábaného starého filmu

Příloha č. 17, Náhled skenovaných diapozitivů

Příloha č. 18, Náhled na barevné abstraktní fotografie látek

Příloha č. 19, Náhledy skenovaných barevných fólií

Příloha č. 20, Náhled fotografií

Příloha č. 1

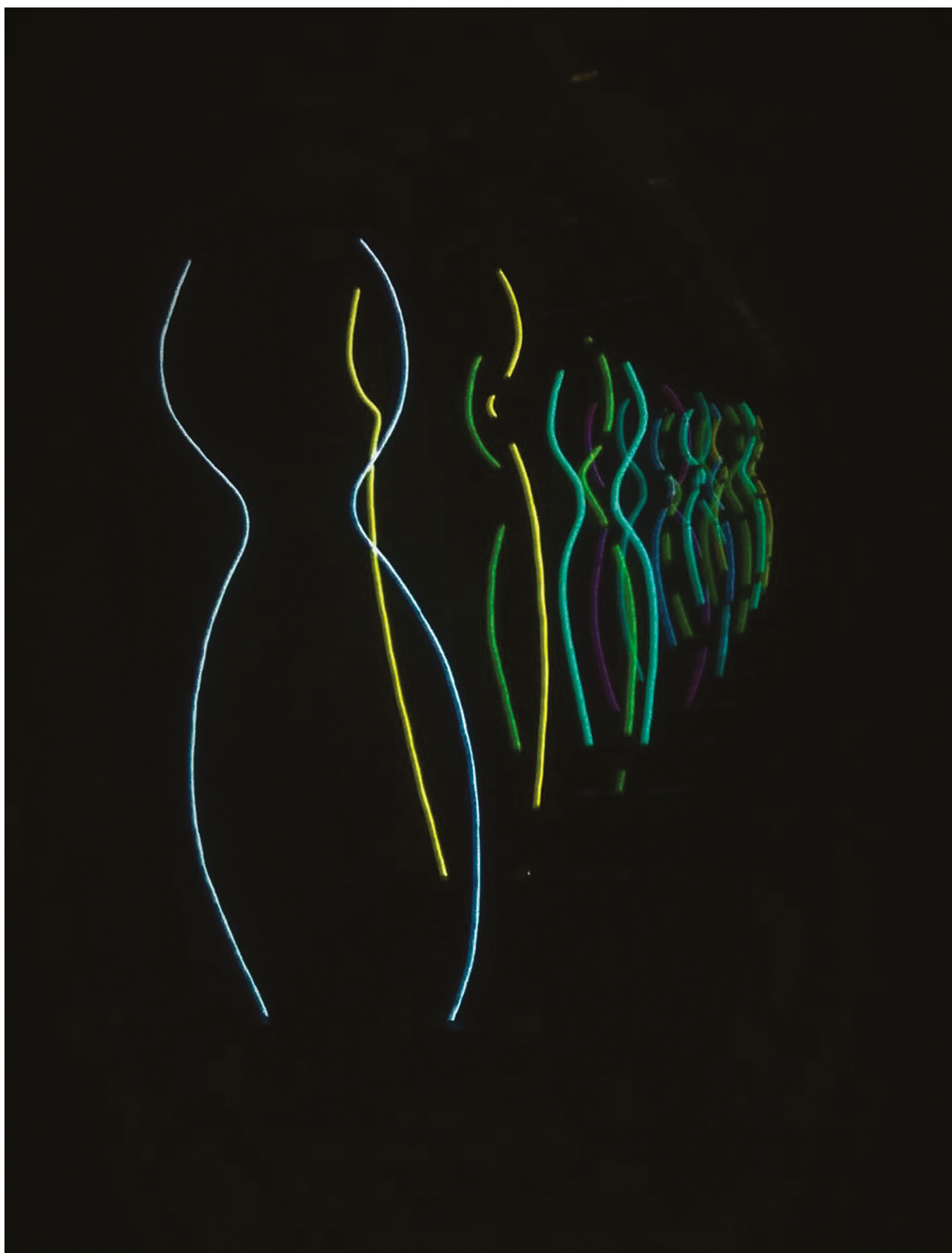
Inspirační zdroj k vlastní tvorbě, JARCOVJÁKOVÁ Libuše, z alba MUM
(<http://www.jarcovjakova.com/albums/mom/>)

Světelná instalace semestrální práce ŽENA (2019)

Světelná instalace semestrální práce ŽENA (2019)

Světelná instalace semestrální práce ŽENA (2019)

Světelná instalace semestrální práce ŽENA (2019)

Příloha č. 3

Fotografie ze semestrální práce ŽENA (2019)

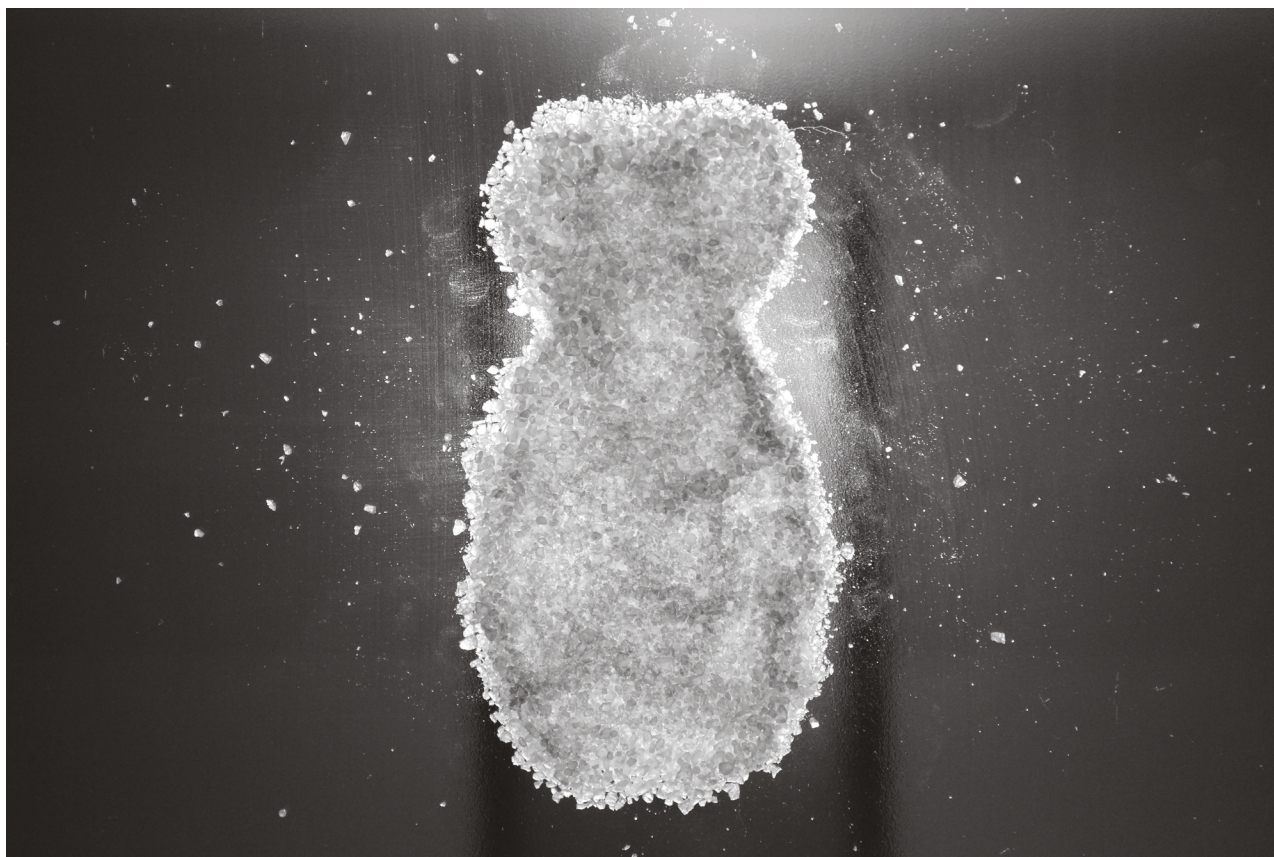

Fotografie ze semestrální práce ŽENA (2019)

Fotografie ze semestrální práce ŽENA (2019)

Příloha č. 4

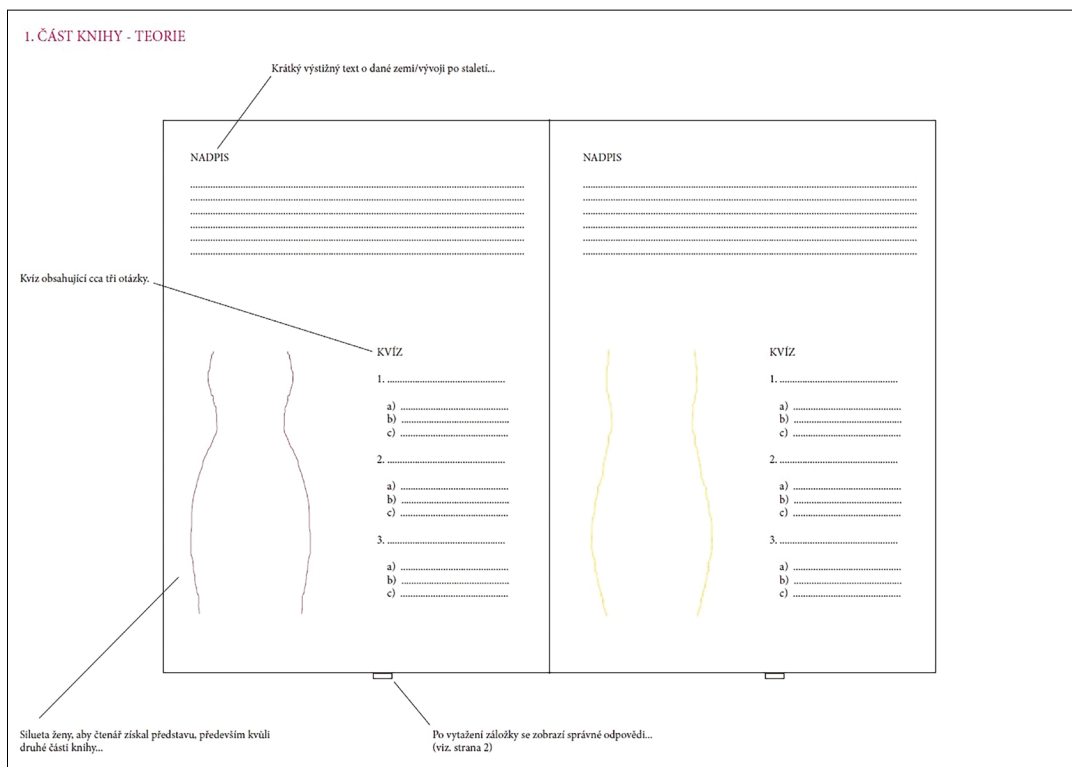

Experimentální fotografie ŽENA – „SŮL NA SKLE“

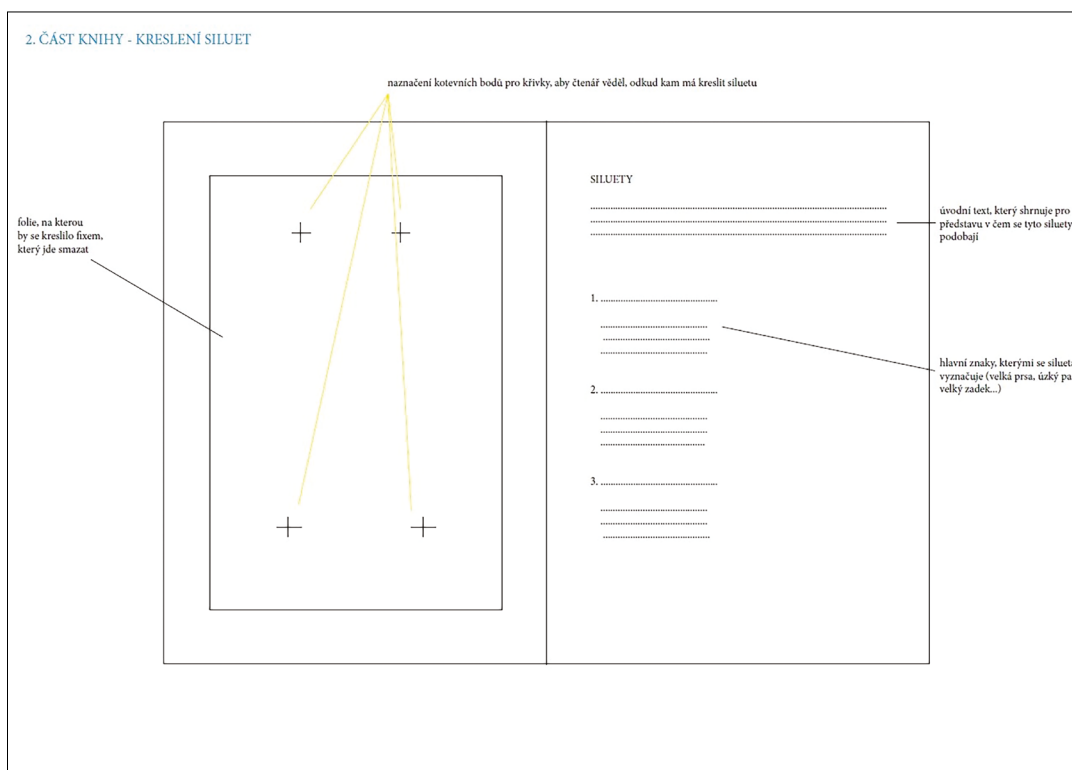

Experimentální fotografie ŽENA – „KOLÁŽ Z AKTŮ“

Příloha č. 6

Experimentální návrh interaktivní knihy

Experimentální návrh interaktivní knihy

Příloha č. 7

<p>I přesto, že žijeme v 21. století, máme rovnoprávnost a ženy jsou brány stejně jako muži, neplatí to bohužel pro všechny země světa. Stále se najdou místa, kde být ženou je děsivá představa. Ženy jsou často týrány, prodávány v mladém věku, znásilňovány, polévány kyselinou, donuceny jít na ženskou obřízku, proti své vůli mohou být nakaženy infekcí HIV, protože muži v Keni věří, že pokud se vyspí s pannou, AIDS zmizí. V Brazílii například pro ženy platí zákon, že nesmějí jít na potrat. Výjimka se týká jen případů, kdy jde o znásilnění nebo kdy hrozí ženě zdravotní riziko. Pokud ale tyto parametry žena nespĺňuje, hrozí jí až tříleté vězení. Tato malá fiktivní encyklopedie se ale nezabývá jen hrůzami, které jsou na ženách páčány, ale snaží se přiblížit celkový pohled na ženy v oblasti kultury, práv, náboženství, práce či krásy v různých zemích, a také v průběhu času v Evropě.</p> <p><u>Nejnebezpečnější země pro ženy:</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Indie2. Afghánistán3. Sýrie4. Somálsko5. Saúdská Arábie6. Pákistán7. Demokratická republika Kongo8. Jemen9. Nigérie10. USA <p>Při naskenování QR kódu na přední straně obalu se připojíte na webové stránky, které obsahují doplňující informace.</p>	<p>Žena Štěpánka Vacková</p>	 <p>Žena</p> <p>Štěpánka Vacková</p>
---	--------------------------------	--

Experimentální návrh interaktivní knihy s QR kódem

Příloha č. 8

Experimentální fotografie ŽENA – „KŘIVKY V GEOMETRII“

Příloha č. 9

Tvorba 1. fiktivního ateliéru

Příloha č. 10

Inspirační zdroj k bakalářské práci, SZOLLE Monika, z alba Woman gallery
(<https://monikaszollephotography.com/women-gallery/>)

Experimentální fotografie ŽENA – „RUSALKA“

Příloha č. 12

Proces stěhování

Příloha č. 13

Dokumentace 2. fiktivního ateliéru

Dokumentace 2. fiktivního ateliéru

Příloha č. 14

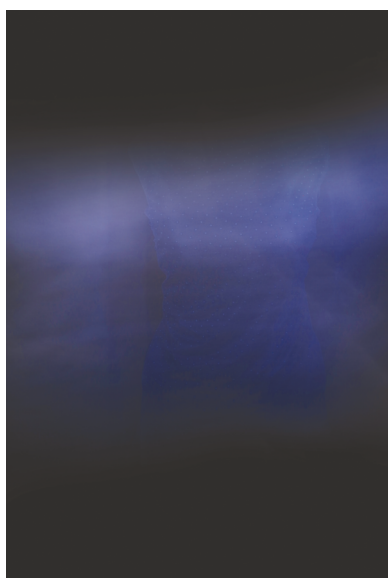

Krejčovská figurína

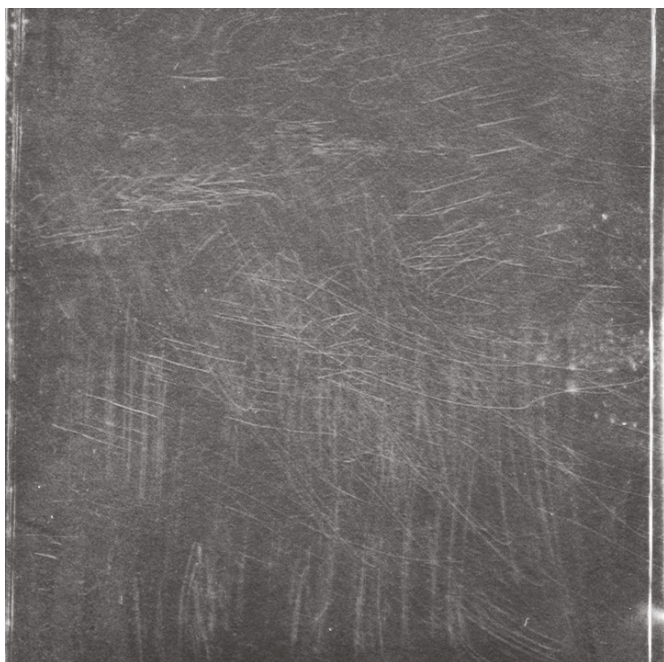
Krejčovská figurína – tvarování Venuše

Příloha č. 15

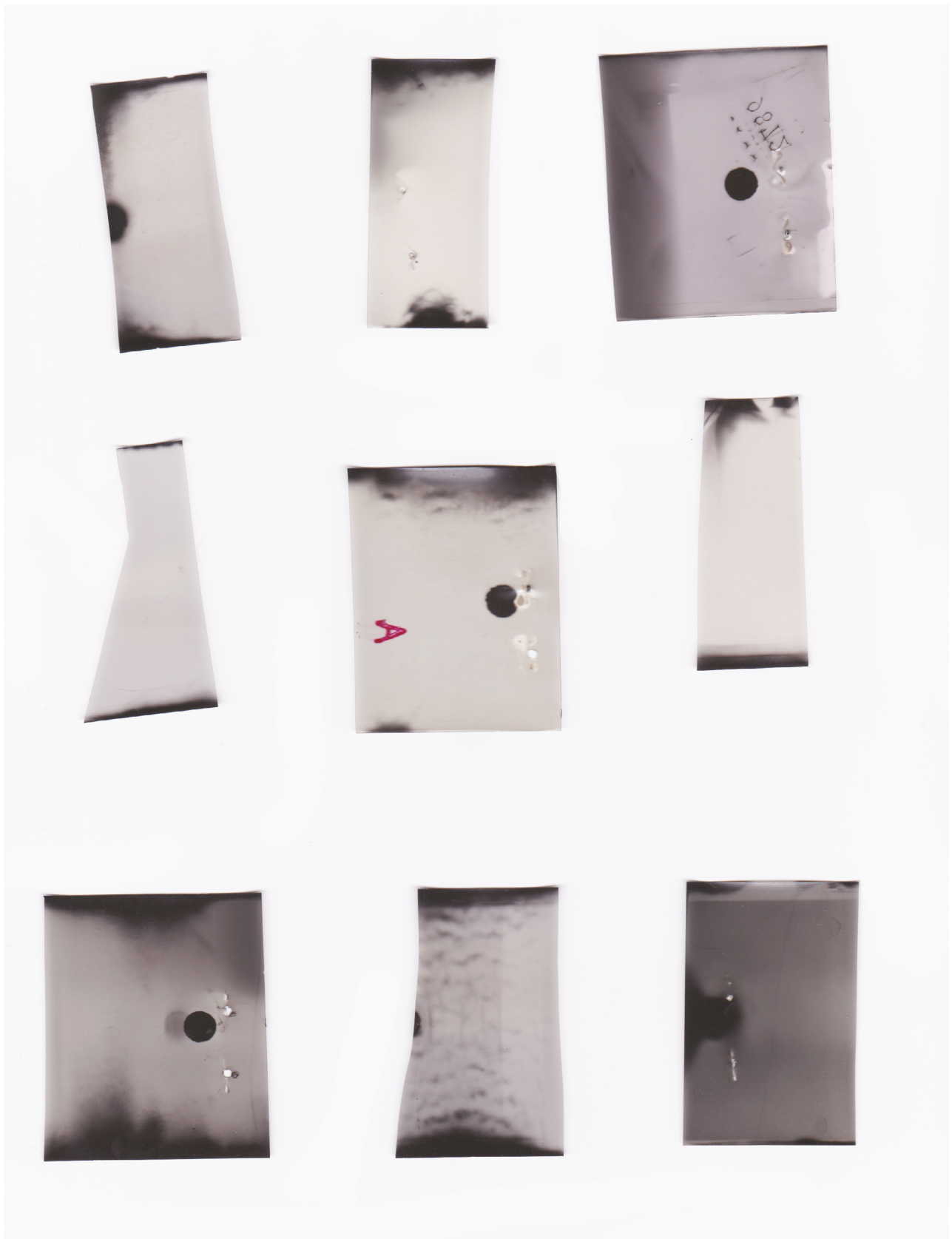
Náhledy na experimentální fotografie ŽENY

Příloha č. 16

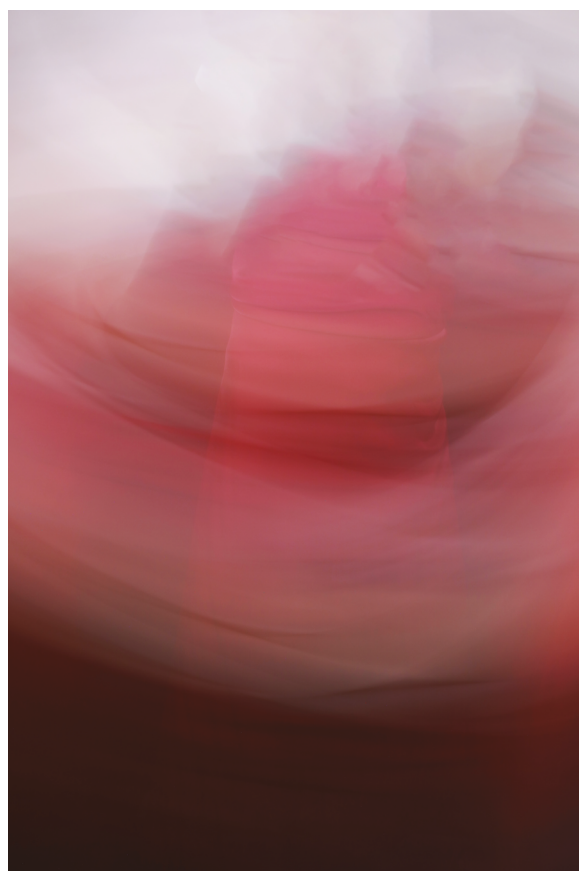
Náhled na skenovaný poškrábaný starý film

Příloha č. 17

Náhled skenovaných diapozitivů

Příloha č. 18

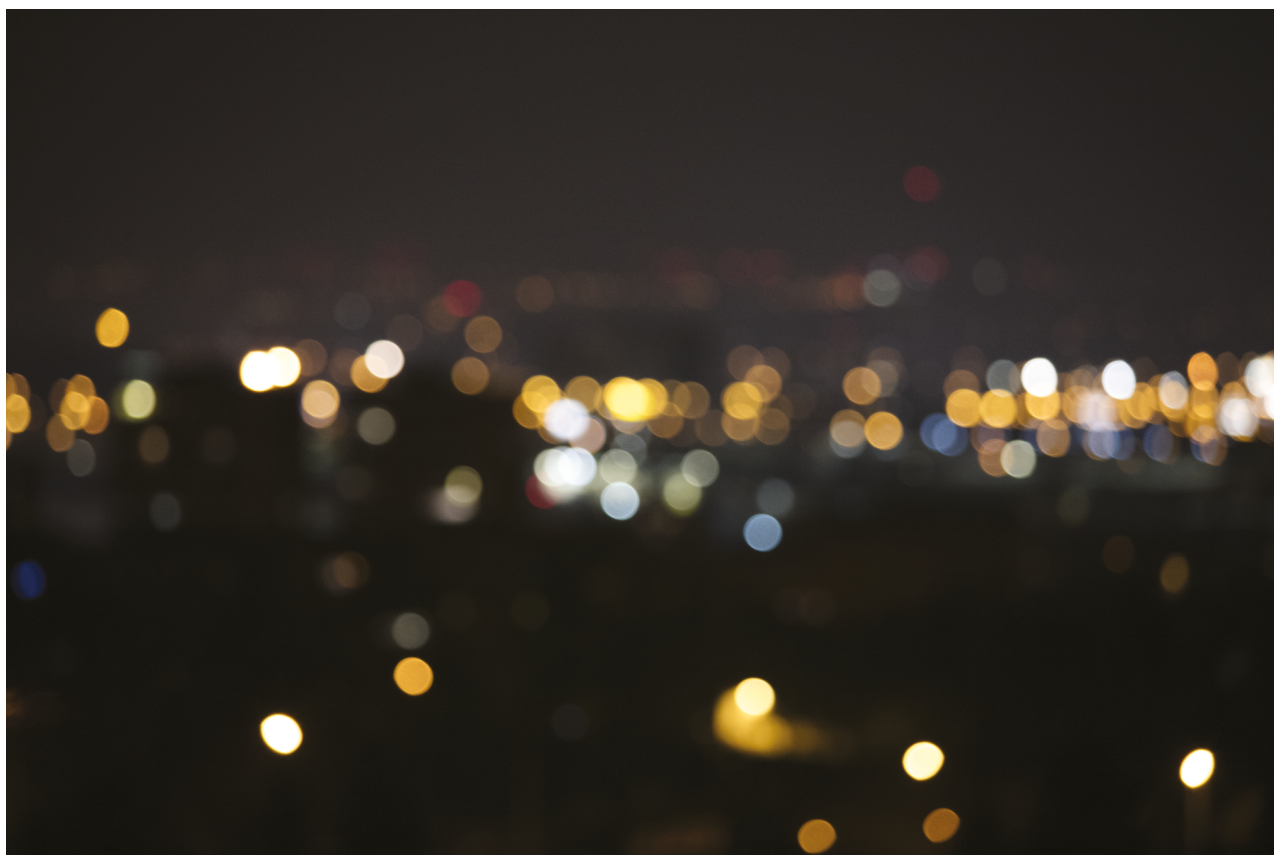
Náhled abstraktních fotografií barevných látek

Příloha č. 19

Náhled skenovaných barevných fólií

Příloha č. 20

Fotografie světla a zamlženého okna – vrstvením dodají efekt výlohy